

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

А. ЯЦЕНЮК

„ 8 „ серпня 2014 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про санкції

Верховна Рада України,

виходячи з положень Конституції України, Декларації про державний суверенітет України та загальновизнаних міжнародних норм і правил,

констатуючи, що пріоритетами національних інтересів України є, зокрема, гарантування конституційних прав і свобод людини і громадянина, захист державного суверенітету, територіальної цілісності та недоторкності державних кордонів, недопущення втручання у внутрішні справи України, розвиток рівноправних взаємовигідних відносин з іншими державами світу в інтересах України,

заявляючи, що пряме або опосередковане втручання у внутрішні і зовнішні справи України під будь-яким приводом є неприпустимим,

усвідомлюючи потребу невідкладного та ефективного реагування на наявні і потенційні загрози національним інтересам і національній безпеці України, включаючи ворожі дії, збройний напад інших держав чи недержавних утворень, завдання шкоди життю та здоров'ю населення, захоплення заручників, експропріацію власності держави, фізичних та юридичних осіб, завдання майнових втрат та створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод,

прийняла Закон про нижченаведене:

Стаття 1. Суверенне право України на захист

1. З метою захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, її економічної самостійності, а також запобігання порушенню чи відновленню порушених прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави можуть застосовуватись спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (далі – санкції).

2. Санкції можуть застосовуватись з боку України по відношенню до іноземної держави, іноземної юридичної чи фізичної особи, громадян України, юридичних осіб, створених за законодавством України, а також інших суб'єктів.

3. Застосування санкцій не виключає застосування інших заходів захисту національних інтересів, національної безпеки, суверенітету і територіальної цілісності України, її економічної самостійності, прав, свобод та законних інтересів громадян України, суспільства та держави.

Стаття 2. Правова основа застосування санкцій

1. Правову основу застосування санкцій становлять Конституція України, міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, Закони України, нормативні акти Президента України, Кабінету Міністрів України, рішення Ради національної безпеки та оборони України, відповідні принципи та норми міжнародного права.

Стаття 3. Підстави та принципи застосування санкцій

1. Підставами для застосування санкцій є:

1) дії іноземної держави, іноземної юридичної чи фізичної особи, інших суб'єктів, які створюють реальні та потенційні загрози національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, її економічній самостійності та/або порушують права і свободи людини і громадянина, інтереси суспільства та держави, призводять до окупації території, експропріації чи обмеження права власності, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод;

2) резолюції Генеральної Асамблеї та Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй;

3) рішення та регламенти Ради Європейського Союзу;

4) факти порушень Загальної декларації прав людини, Статуту Організації Об'єднаних Націй;

2. Застосування санкцій ґрунтується на принципах законності, прозорості, об'єктивності, відповідності меті та ефективності застосування.

3. Підставою застосування санкцій також є вчинення іноземною державою, іноземною юридичною чи фізичною особою, іншими суб'єктами, дій, вказаних у підпункті 1 пункту 1 цієї статті, відносно іншої іноземної держави, громадян чи юридичних осіб останньої.

Стаття 4. Види санкцій

1. Видами санкцій за цим Законом є:

1) блокування активів – тимчасове обмеження права особи користуватися та розпоряджатися належним їй майном;

2) обмеження торговельних операцій;

3) обмеження, часткове чи повне припинення транзиту ресурсів, польотів та перевезень територією України;

4) запобігання виведенню капіталів за межі України;

- 5) зупинення виконання економічних та фінансових зобов'язань;
- 6) анулювання або зупинення ліцензій та інших дозволів, одержання (наявність) яких є умовою для здійснення певного виду діяльності, зокрема, анулювання чи зупинення дії спеціальних дозволів на користування надрами;
- 7) заборона участі у приватизації, оренді державного майна резидентами іноземної держави та особами, які прямо чи опосередковано контролюються резидентами іноземної держави або діють в їх інтересах;
- 8) обмеження або припинення надання послуг поштового зв'язку;
- 9) заборона або обмеження ретрансляції теле- та радіоканалів;
- 10) заборона користування радіочастотним ресурсом України;
- 11) обмеження або припинення діяльності засобів масової інформації та інших суб'єктів інформаційної діяльності, в тому числі, в мережі Інтернет;
- 12) обмеження або заборона виробництва або розповсюдження друкованої продукції та інших інформаційних матеріалів;
- 13) обмеження або припинення надання телекомунікаційних послуг і використання телекомунікаційних мереж загального користування;
- 14) заборона здійснення державних закупівель товарів, робіт і послуг у юридичних осіб-резидентів іноземної держави державної форми власності та юридичних осіб, частка статутного капіталу яких знаходиться у власності іноземної держави, а також державних закупівель у інших суб'єктів господарювання;
- 15) заборона або обмеження входу морських суден до територіальних вод або портів України та повітряних суден до повітряного простору України, або здійснення посадки на території України;
- 16) заборона видачі дозволів, ліцензій Національного банку України на здійснення інвестицій в іноземну державу, розміщення валютних цінностей на рахунках і вкладах на території іноземної держави;
- 17) припинення видачі дозволів, ліцензій на ввезення в Україну з іноземної держави чи вивезення з України валютних цінностей та обмеження видачі готівки за платіжними картками, емітованими резидентами іноземної держави;
- 18) заборона здійснення Національним банком України реєстрації учасника міжнародної платіжної системи, платіжною організацією якої є резидент іноземної держави;
- 19) заборона збільшення розміру статутного капіталу господарських товариств, підприємств, банків, у яких резидент іноземної держави, іноземна держава, юридична особа, учасником якої є нерезидент, або іноземна держава, володіє 10 і більше відсотками статутного капіталу або має вплив на управління юридичною особою чи її діяльність;
- 20) запровадження додаткових заходів у сфері екологічного, санітарного, фітосанітарного та ветеринарного контролю;
- 21) припинення дії торговельних угод, спільних проектів та промислових програм у певних сферах, зокрема, у сфері безпеки та оборони;
- 22) заборона передання технологій, прав на об'єкти права інтелектуальної власності;
- 23) припинення культурних обмінів, наукового співробітництва, освітніх та спортивних контактів, розважальних програм з іноземними державами та іноземними юридичними особами;
- 24) заборона діяльності партій, рухів та інших громадських об'єднань;

24) заборона діяльності партій, рухів та інших громадських об'єднань та фондів;

25) відмова у наданні і скасування віз резидентам іноземних держав, застосування інших заборон в'їзду на територію України;

26) припинення дії міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;

27) анулювання офіційних візитів, засідань, переговорів із питань укладання договорів чи угод;

28) позбавлення державних нагород України, інших форм відзначення;

29) інші санкції, що відповідають принципам їх застосування, встановленим цим Законом.

2. Санкції за цим Законом не є заходами захисту прав та інтересів суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, порядок та умови застосування яких регулюються спеціальним законом.

Стаття 5. Застосування, скасування та внесення змін до санкцій

1. Пропозиції щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій виносяться на розгляд Ради національної безпеки та оборони України Верховною Радою України, Президентом України, Кабінетом Міністрів України, Національним банком України, Службою безпеки України.

2. Рішення щодо застосування, скасування та внесення змін до санкцій приймається Радою національної безпеки та оборони України та вводиться в дію указом Президента України у встановленому законом порядку і є обов'язковим до виконання.

3. Припинення дії міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, як санкція за цим Законом здійснюється Верховною Радою України за поданням Ради національної безпеки та оборони України;

4. Рішення щодо застосування санкцій повинно містити строк їх застосування, окрім як у випадках застосування санкцій, що призводять до припинення прав, та інших санкцій, які за змістом не можуть застосовуватись тимчасово.

5. Рішення про внесення змін до санкцій приймається Радою національної безпеки та оборони України за власною ініціативою, або на підставі пропозицій органів державної влади, вказаних у частині 1 цієї статті.

6. Рішення про скасування санкцій приймається Радою національної безпеки та оборони України у разі, якщо застосування санкцій призвело до досягнення мети їх застосування.

Стаття 6. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Закони та інші нормативно-правові акти України діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

**Голова
Верховної Ради України**

О. ТУРЧИНОВ